

прѣдседателъ Венизелосъ, съ който той искаше да се присъедини къмъ гръцката държава Западна и Източна Тракия. Още въ началото на разискванията Венизелосъ намѣри пълна подкрѣпа въ делегатитѣ на Франция, Англия и Япония, противопоставиха се на пълното присъединяване на Западна Тракия къмъ Гърция само делегатитѣ на Съединенитѣ Щати и на Италия. Но още въ първитѣ разисквания по тракийския въпросъ се прие по принципъ поправката на гръцката граница къмъ изтокъ, като се присъедини Ксантийско къмъ гръцкото кралство. Като резултатъ на това принципиално рѣшение на конференцията трѣбва да тълкуваме гръцката окупация на Ксантийската околия и настаняването на гръцки чиновници въ нея.

Слѣдъ като бѣхме принудени да прѣдадемъ на съглашенското военно управление желѣзнитѣ линии Мустафа-Паша — Дедеагачъ — Гюмюрджина — Ксанти, послѣ да оттеглимъ своята войска и най-послѣ да приберемъ своитѣ голѣми чиновници, Западна Тракия остана подъ управлението на съглашенското военно командване на чело съ генералъ Шарпи. Като слѣдимъ това, което върши военното командване въ Западна Тракия и това, което проектира да направи, добиваме впечатление, че всички дѣйствия на това управление сж насочени да създадатъ автономно управление въ тая областъ. За сждбата на Източна Тракия се разиска сега на ново, въ свръзка съ въпроса за границитѣ на Турция и за уредбата на турската държава. До каква степенъ и въ каква форма ще се разглежда западнотракийския въпросъ въ свръзка съ източнотракийския, чието разрѣшение прѣдстои въ близко бж-